

tum, censatur de bonis ipsius mulieris perinde, ac si ipsam dicam in qualitate vendidit viro mediante pecusia , quam deinde immediate eidem in dictum dedidit, ex illis que habentur supra, digr. 49. ac etiam digr. 145. refutatio agendi, an in hujusmodi argumento, cypique refutatione inter prae- legium deductum ex auctoribus, adversus bona fide com- missariatum ascendunt.

Et in hoc probabilius videatur privilegium non intrare, ut
in species eis Rom. conf. 4, 45. n. 8. circa festum unde inferius,
adverturn Corvavum. dec. quart. 2. 5. 3. numer. 5. quod rela-
tur Sanct. de mar. lib. 6. disp. 7. numer. 5. Capill. contr. lib. 2.
capit. 4. numer. 3. cum sibi. ubi laté de tota materia Merl.
de pignor. lib. 3. ist. 2. qu. 50. num. 10. Rot. dec. 25. num. 3. parti-
recessum.

Et quamvis Rodeq. de *cone.* credit, dicit art. 1. nu. 23. ex Flores de Mena quem allegat; agendo de artis, cum hac specie in sa regione symbolizantibus, contrarium tenet pro dote, artamen quidquid sit de locali more, generaliter non videtur habere opinio sciplina, ut potest probabili fundamento non innixa, cum verba text. in d. affidat & in s. his consequens, clarè percurrete videantur illam dotem, quam uxor et mulierib. simplicitate confidit viro in quantitate, dum tutius poterat eam constituire in specie. & in qua verit, ac de facto contendat de domino vitando, ac de depauperatio, id autem quoque provenient ex compensatione iniqua, ex iuris fictione magis, quam ex veritate importanter.

tatis, ex iuris fictione magis, quam ex veritate importare dicitur causam onerosam, non vere, sed ficte, id est admittendus non videatur iste cumulus praesumptionum, ac pecuniarium, potissimum quia illa causa mulierum congeante non videatur illa commiserationis ratio, quia in dictis iuribus confederata, quia mulier debet nubere pari, ac propter eius dicta causa confederabilis videatur ad effectum excludendi fraudem futuri creditotibus ita parisi solitam, & ob quam, ubi eius admittenda urgescat, anterior forensis causam lustracitam postponatur legendo forenti causam onerosam, ut supra.

92 Tercia ampliatur, ut procedat etiam in fructibus dotalibus; ut firmatur per Rot. decf. 32. numer. 9. cum seqq. peccatum numer. 12. part. 5. recent. etiam si agatur de sola hypotheca legali, ex Bart. an leg. si cum dote, & fin autem, ff. sol. matrim. numer. 6. & 7. Negulan. de pign. part. 5. membr. 1. numer. 10. cum seqg. statuta Butifatt. cons. 103. ex numer. 11. ad fin. Surd. decf. 240. numer. 1. 6. inf. Boli. de dof. cap. 18. numer. 24. cum eq. Ad quod conferunt ea, quae ad materiali text

34. cum *et*. Ad quod conterunt est, quod ad matrimonii textum, *ad leg. Lucius*, *fi qui pot. in pug. hab.* disposita sunt circa privilegium concedendum fructibus dotabilium, *quod fortis competit*, *ut subtilis de feud. ad mater. Bullae Baronum*, *dec. 79*. Verum ut in iis, quae non debentur ex conventione, sed ex dispositione iuris ob dilatam solutionem, hypotheca pro fructibus metienda solum sit ex tempore more, adverit Mantic, *lib. 14. tit. 46. numer. 9*, cum quo pertransit Rot. Ita distinguitur inter unum calsum, & alterum *decis.* 206. *a numer. 12. ad 19. part. 10. recent.* Cumque istud punctionum potioritatis pro ultoris dorabilitate adhuc in foro non disputaverit, idcirco matrinius judicium desuper reservo, cum mihi dicta ampliatione non omnino probetur, *dam a frequenti contingentiis*, *istud usurparum, seu frumentum debitum presupponendum est in muliere*, *p. post solutum matrimonio vere, vel interpretativa, neque carentia rationes quibus innititur dicta iura podoritatem concedentia,*

Quatuor ienit Mantic. dictib. II. i. i. 19. numer. 22.
¶ 9. & i. 26. nu. 28. in fine, ubi moverit ex mente Bart.
93 in eadem est affidus, numer. 10. ampliarie posse videatur etiam
ad dotem traditam per sponsam de futuro, & quam senten-
tiam laet tuerit Merend. lib. 6. contrav. cap. 33. Contrarium
verò latè probat Surd. conf. i. 31. numer. 27. ubi etiam ipsam le-
galem hypothecam negat, exhibit deductus, quasi quod dos
non detur sine matrimonio, super quo puncto, quem hinc
Inde dissentit Boss. de dote, dicto cap. 18. numer. 22. adhuc in
foro per me non disputato, patitur referuo iudicium; pro
meo tamen sensu probabilior videatur hæc posterior opinio,
pro qua sit etiam authoritas Negusand. d. 4. memb. 2. par. nu.
71. ¶ 72. ac allorum, de quibus Surd. ibi supra, atque haec
tenere videatur Boss. ibidem, nisi, ut alibi advertitur, vel ex
more regionis, vel ex aliis facti circumstantiis, sponsa, quasi
necessitate, dotem sponso etiam ante matrimonium tra-
derit, ita ut in eadem ratio que militet in date mulieris
jam nuptie.

Plures ex everso dictæ posterioritatis traduntur restrictiones, ultra imperium insinuatam notitiam, ac ab absoluunt in lucis, & donavit, praesertim si ageretur de date confessatione præbuta disputare.

4. **num. 1863.** *Auctor de privil. credit. regul. 3. in prefatione a numer. 1. ad 34. Boff. dicto cap. 18. numer. 60. Olca dictio 104. rul. 6. quef. 214. ubi in fine ex Gai. Barbo. Acof. Merlin. & alii relatis, habetur quod istud præfumulgium sit cessibile, ac transfluisse, an feliciter sita præfumulgium procedat, ubi immo- 105. luer non habet instrumentum, sed scripturam privatam ejusdem date, vel etiam anteriori, non habeat rem requisita tex. in *l. legi præparas.* Cod. qui postor. in pign. bat. & in hoc Soc- 106. cin. in l. 1. fol. matrimoni. numer. 10., tenet contra multierum habentem scripturam privatam, & legemuntur Marant. con- 107. 91. numer. 6. & 7. Pacif. de Salv. impedit. 3. cap. 2. numer. 489. Boff. dicto cap. 18. numer. 62. Verum Soccin. iuu. in eadem. l. num. 49. impugnat dictum doctrinam alterius Soccini relatum numer. 47. quia quod præfumulgium etiam isto casu locum habeat; incongrua tamen videtur ista quæstio, quoniam, aut si scriptura abest, impicit antidote ob inter- 108. ventum trium testium, vel ob aliam iustificationem æquipollentem, quam hodie ab solitudo est sufficere, quoque trius testis non sit de forma, ut in sua materia *habeat* titulum de credit. & tunc nulla differentia viget inter instrumentum, & scripturam privatam, aut verò dicta suplicio vigeret, & tunc non est agere de præfumulo in pari causa, sed de substantia veritatis, quam præfumulgio supplerere non pos- 109. test, ut receptum habemus in præfumulo favoris Ecclesiæ, at pia cause, ut plures *sibi* iuu. de reformatiis cum simili- 110. bus; ac etiam intrat consideratio Soccini, de non admittendo concordum toti specialitatibus, suffragante cir- 111. constanteriatis pro administrando deducit ex primordio ve- 112. ritatis, unde proprieitate minus rigorose in æquipollenti librando procedendum sit, ex ea ratione, ob quam dotti constitutio minoribus contenta est probacionibus, ut supera, disc. 150. idœcum cum mulier, quia impunctorum rapta, vel stuprata, præterderet anterioriter advenitus crea- 113. ditorum instrumentos posteriores cuidam scripturam pri- 114. vata continent dorem prius à viro stupratoru, vel rapto- 115. re constitutam; dicebam dictam causam non sufficere, cum pro hac dote non competat hypotheca legalis, ut supra. Verum istud veritatis primordium, eo probato mag- 116. gnum dicta scriptura veritatis administrandum inducere videtur.*

Et haec pro nunc adnotare sufficiat in ita materia con- 117. cūris circa ea, quæ magis formæ adaptata sunt, reliqua enim negliguntur, potius Scholis, & Academis convenire vi- 118. dentur.

ANNOTAT. AD DISC. CLXVI.

N Otatum supra ad disc. 77.

De dote Monialium, seu alias vitam celibem pro- 119. fuentem.

S U M M A R I U M.

 - Quod dote Monialium sit damnata utpote sapiens simo- 120. nianum.
 - Omne quod datur per ingressum in religionem, est simo- 121. nianum.
 - Contrarium verius, ut certior dote, quæ sit necessaria, neque Monialerum possit minuire, vel remittere.
 - An dote proveniat ex præfumulo, vel potius ex qua ratione.
 - Dote Monialium est uniformis, non data exceptuatione pervariorum.
 - Fallit in tercio foro que est duplicata, & de mate- 122. ria.
 - Ihem supramerariis, & aliis.
 - Pro dote Monialium debentur etiam fructus, vel usus dotalis.
 - De dote que datur puellis viventibus in conservatoriis, vel pīs domibus.
 - Quod non vera dote, neque ei conceniat legatum dota- 123. lium subdoliorum.
 - Onde veniat sub nomine dote Monialium.
 - In specie anno, vel mensu reddiri, qui Monialibus affigatur.
 - Que regula debet circa dictum redditum, aliasque dotes 124. appenditatis in Monialibus.
 - Quoniam regula annua fini charitatis a subdiaconia doce- 125. la.
 - De scaducia Religiozis dimicata bona ad suum dispositio- 126. nem, vel annum redditum.
 - De plurimis generalibus, ita convenientibus dote spiri- 127. tuali, ac dote carnali.

17. De opinione voluntum, quod dote expresse relata solis nobentibus in seculo debetur etiam nobentibus spiritualiter.

18. Relicta majori summa pro dote carnali, & minori pro dote spirituali adhuc ingredienti monasterium debetur summa major.

19. Reprobator conclusio, de qua, n. 17.

20. Ac etiam reprobator altera, de qua n. 18.

21. Si summa relicta pro dote spirituali non sufficit, an si supplendas.

22. Declaratur quando etiam ingredienti monasterium de- 128. beat dote quamvis sita pro solo matrimonio carnali re- 129. lata est.

23. Duplicatio indefinite concepta de dote convenient utriusque, rejecta distinctione verborum, si voluntas est du- 130. bia.

24. Dummido ex eiuscedem ad commodum monasterii.

25. Quid ubi non existat de legato facto ad favorem cer- 131. te personæ, sed pro dotalibus puerarum in genere, distin- 132. guitur.

26. Conclusio, de qua num. 23. limitatur ubi admixtum est in- 133. teresse tertii.

27. Consilium tertii a restare iniunctum non est desideran- 134. dum in matrimonio spirituali.

28. Monialis transiente de uno monasterio ad aliud, an dote 135. a primo monasterio restituatur.

29. Etiam non restituatur, quandoque primum monasterium gravatum ad alimenta.

30. An in dicto casu transiit parentes, vel fratres, seu ali- 136. cevenerunt ad unam dorem.

31. Puella non admittitur ad habitum monasticum, nisi prius sit deposition in pecunia numerata.

32. Quoniam dictum depositionis sit faciemendum.

33. An monasterio competit hypotheca legalis contra deposi- 137. taryum.

34. De differentia inter dotem carnalem, & spiritualem cur- 138. cat taxam.

35. De informitate dote spiritualis, & in quo dignocatur disformitas.

36. Quando intrat dote duplicitas.

37. Quid de foresib[us], an debent solvere maiorem dotem quā civis.

38. Si novitata non proficit, dote deposita restituir.

39. Quid accedente iudicio parentis novitatis, ut dote acquiratur monasterio.

40. Quid ubi novitata profitetur in articulo mortis ante an- 139. num novitatis, vel ante etiam.

41. De aliis ad materiam remissivis.

D I S C. CLXVII.

Monialium dos dannata videtur per Sacros Canones in capit. non latiss. & in cap. quoniam de Simonis sub eo prohibetur etiam quod concruxere Monasterii pauperes, & in extraviganti sane de simon. ubi prohibetur, ne dumidetur, sed etiam prandia, munera, localia, & familia, & firmat. Abb. in d. cap. quoniam de simon. & ceteri relativi per Surd. conf. 295. in princ. Redoan. de simon. par. 2. cap. 29. Ugolini. de simon. tabul. 1. cap. 4. 8. Cyriac. contr. 504. nu- 140. 17. cum seq. atque conferre videtur plene firmata per Rot. in Romana, seu Florentina transactionis 4. Aprilis 1666. com. Cerro Impres. post Zuff. de legit. prot. disc. 45. & post colluct. Bonav. decr. 175. ut simoniacum dicatur orum id quod recipetur, vel daretur pro admittance ad religionem, vel ad inscepctionem habitus, & de qua causa habetur actum sub tit. *de Regularibus.*

His tamen non obstantibus, omnino verius est, dote in Monialibus dari, ne dum licet, sed etiam necessario, adeo ut ex deductis infra, ac etiam supra, disc. 1. ex pluribus decretis Sic. Congregatiōn. neque volens possit Monasterium illam remittere, vel ministrare, ut ceteris re- 141. latis habetur apud Cyriac. dicta contr. 504. numer. 21. cum seq. Surd. dicto conf. 295. Gratian. disc. 254. num. 29. & 30. & disc. 295. plene Tambar. de jur. Abbatis. disq. 5. que fit. 3. n. 1. & per rot.

Et quoniam aliqui id referant consuetudini, vel recepto 142. uitio, ali vero prædictis Pontificiis, fine eidum Constitutioni Clemens. VII. Attamen ille videtur legitimarum, vel Moraviae confundit frigiditates, quoniam si iste dicendus effectus simoniacus, probabiliter Ecclesia id non permittere, multo minus adeo præciam necesse sitare inducet; merito autem id permittit, inde prae- 143. ciali: quoniam se vera esse credunt.

non est ob admissionem ad habitum monasticum, vel professionem, sed est propter onera temporalia, quae Monasterium per quemdam quasi contractum in se suscipit pro Monasticis vita, & vestitu, aliquid necessarium, eodem modo quo datus dos viro in matrimonio carnalis, in quo ratione sacramenti eadem simoniz labes cadere deberet, ut discutunt Ugolin. & Redoan. ubi supra, ac illi relati per Cyriac. dicta contr. 304. n. 18. & 29. Ideoque hujusmodi questiones, seu dubitationes hodie certe possunt pabulum Scholarum, & Academiarum, pro tyronum ingenii acuendis, in foro autem inter fabulas reponi inventur.

Possit verò quia, ut habetur dicta discr. 11. ac etiam infra, hujusmodi dores monasticali, iuxta locorum, seu Monasteriorum qualitatem, certam habent taxam uniformem, non alterabilem, sine exceptione personarum, nisi quando Episcopo, vel altero superiori ex iusta causa in universum eam augere videatur, iuxta calum, de quo dicto discr. 11. vel ubi iusta decretu Sacr. Congregationis, aut Constitutiones Synodales, seu Monasterii consuetudinem, ea duplicanda veniat, ut contingat in terria, vel respectiva quarta fore, non solita admitti nisi de speciali licentia Sacr. Congregationis, & cum date duplicata quam ego promea tercia fore evitavi ex iusto motivo, per Sacram Congregationem Episcoporum, & Regulationem admissio, in compensationem satis notabilium longe majoris impensis erogata in fabrica, quae licet principaliter confitetur pro fortiori meliori habitatione, stante eorum magno numero, atramen cedit ad beneficium, & ampliationem Monasterii, ut dicta date duplicata solvenda per tertiam fororum Orthob. decr. 13. num. 7. & Tambur. d. disps. quiesc. 4. n. 7. ubi in fine registrantur littere S. Congregationis.

Eadem; dos duplicata solvi solet per sup. numerariatas, vel corruptas, seu exterias, in modo quaque triplicata, si duplex obstatum concurret, quia nempe sit tercia fororum, ac prius corrupta, seu extra, ac etiam suprumeraria; sed quia id generaliter, ac equaliter inter omnes servatur, tanquam per taxam publicam, idcirco nullatum est, pendente solutione, ut in specie advertitur supra, discr. 160. & 161. & 143. ad materiam frumentorum dotes, ac dicta date duplicata solvenda per tertiam fororum Orthob. decr. 13. num. 7. & Tambur. d. disps. quiesc. 4. n. 7. ubi in fine registrantur littere S. Congregationis.

Eadem; dos duplicata solvi solet per sup. numerariatas, vel corruptas, seu exterias, in modo quaque triplicata, si duplex obstatum concurret, quia nempe sit tercia fororum, ac prius corrupta, seu extra, ac etiam suprumeraria; sed quia id generaliter, ac equaliter inter omnes servatur, tanquam per taxam publicam, idcirco nullatum est, pendente solutione, ut in specie advertitur supra, discr. 125.

In radice autem certat dicta disputatio etiam scholastice, in dicto illarum Monasticalium quae dicuntur improriate, ac abusive tales, sed vere non sunt, quas iudicata illa dicit, quae datur puellis vitam religiosam, ac calibem ducentibus in conservatoris, vel pitis dominibus abique formali professione, ac probatione per annum ad formam Sacrum Canonum, & C. T. promovendo solum Superiori, vel Superiorissime obedientiam, ac observantiam instituti, utrum Oblate in insigni monasterio Urbi Turris Speculorum, ac aliis de quibus agit Cyriac. d. controv. 504. & de qua specie multorum ita collegiatus viventium ceteris relatim habent in Florentina Conservatori, sub tit. de juri fiduci. discr. 45. Tunc enim non dicitur adest matrimonium spirituale, quod non datur sine formali professione, & per consequentiam ceterae non potest dicta stipulatio simonia, quae non datur non data spiritualitate, sed solum referunt ad meram temporalitatem aliorum.

Quinimum ita vera, & propriè non potest dici dos, cum hec non datur sine matrimonio, à quo nomen, ac essentiam recipit; unde propterā in specialibus terminis monasticali dicti Monasterii Turris Speculorum, quod non dicuntur verè datus, advertitur supra, discr. 5. ubi etiam iam insinuat potissim causa disputatur in Sacr. Congregatione Concilii in una Senen. Cum enim factum est quod quidam pluri legatus distribuendum singulis annis in dotes puellarum, arque orta est dubitatio, an illud applicari posset pro dote puellarum ingredientiam quoddam Conservatorium, in quo adinstar dicti Monasterii Turris Speculorum, non emititur formalis professio, sub die 19. Maii 1668, non obstantibus ponderationibus, ac distinctionibus deductis per Marin. refol. 190. lib. 2. Castill. decr. 88. & per Martottam decr. 38. numer. 17. decimus fuit legatum non convenire, quoniam non potest dici dos, ubi non adest matrimonium, sine quo illa non datur, ut alibi pluries advertitur, sed potius dicenda est quædam quasi dos, rare conuenient istum esse magnum abutum, querendi delitias

per quam per æquipollens adimpleret finis, ob quem illa inducta fuit, consulendi scilicet puellarum honestatis, arque ut ita de secularis alimentis provisa remaneant, & siccesserit eft idem.

Dots autem monasticali nomina non solum venit id quod sub dots vocabulo in summa uniformi, ut supra, dari solet Monasterio, sed etiam totum id quod ex Regionis, vel Monasteriorum confitendum erogare solet in vobis, ac superdicta, que sub arcibili, sed acconci vocabulo nuncupari solent, nec non munera, vel distributiones, quae dari solent monastibus, ac etiam ille annus redditus vitalitatis, qui ex communis ferre confitendum assignari solet monastibus pro quibusdam extraordinariis occurrentiis, quibus Monasteriorum non provideat, ut in specie summatum apud Merlin. decr. 671. num. 27. cum eq. repetit. decr. 30. pars. 1. recent. & decr. 39. numer. 13. pars. 11. recent. Et de hujusmodi confitendum in monastibus retinendis aliquem annuum, vel meritorium redditum pro extraordi-
nariis occurrentibus ad Ecclesiæ toleratum, Campanili. in divers. iur. Canon. lib. 12. cap. 7. Diana part. 1. tralat. 6. refol. 32. Ciarlin. contrav. 103. num. 115. Et generaliter de ista capacitate annuum redditum, in administratione, & uni, cunctis, & patientia Superiorum, Buratt. decr. 584. num. 12. & in sua materia sub tit. de Regul. ac habetur sub tit. de Regulab. discr. 24. dictumque redditus dicitur pars dotis, que detur Monasterio, à qua pro majori commoditate assignatur eidem monastri pro iubis, ac occurritis extraordinariis, ad instar illius tate fructuum, seu mensurae prestationis, que mulieribus carnislerupti mptis præsertim nobilibus assignari solet pro illis quotidianis occurrentiis ministris pro quibus non convenit virum requirere, atque ut vulgo dicunt, per lacri. & epile., ut ad materiam fructuum dotalium advertitur supra, discr. 160. & 161. & 143. ad materiam frumentorum dotes, ac etiam dotes subsidiariae à fideicommissis extrahendi, quoniam haec dicuntur de dotes appendicis regulandis cojore, quo ipsa dos, cuius pars dicuntur.

Bene verum, quod in hujusmodi appendicis non uniformis regula, seu taxa generalis cadit, eo modo quo in ga. lumen, qua sub nomine dotes, iuxta decreta generalia Sacr. Congregationis, ut infra dependens, ac inventi, proceditur, sed differetur pro judicis prudenti arbitrio ex qualitate facti, ac circumstantiis regulando, praesertim circa vitalitatem prestationem, ac etiam circa illas expensas extraordinarias, que ex conuentu regionis, vel Monasterii in suceptione habitus, vel in emissione profelios, five occasione confectionationis, aut numerum, & officiorum, magis ex congruentia, quam ex precisa necessitate, & è contra.

Ad eoque in hac Monasticali dote intrat dicta ratio ob quam licita est dos in matrimonio carnali propter onera, quod in Monasterio habendo loco viri, intrat etiam ratio vel dispositio texti, in cap. salubriter, de uir. super fructibus, vel iubis dotibus, pendente solutione, ut in specie advertitur supra, discr. 125.

In radice autem certat dicta disputatio etiam scholastice, in dicto illarum Monasticalium quae dicuntur improriate, ac abusive tales, sed vere non sunt, quas iudicata illa dicit, quae datur puellis vitam religiosam, ac calibem ducentibus in conservatori, vel pitis dominibus abique formali professione, ac probatione per annum ad formam Sacrum Canonum, & C. T. promovendo solum Superiori, vel Superiorissime obedientiam, ac observantiam instituti, utrum Oblate in insigni monasterio Urbi Turris Speculorum, ac aliis de quibus agit Cyriac. d. controv. 504. & de qua specie multorum ita collegiatus viventium ceteris relatim habent in Florentina Conservatori, sub tit. de juri fiduci. discr. 45. Tunc enim non dicitur adest matrimonium spirituale, quod non datur sine formali professione, & per consequentiam ceterae non potest dicta stipulatio simonia, quae non datur non data spiritualitate, sed solum referunt ad meram temporalitatem aliorum.

Hinc proinde, cum insignis Archiconfraternitas Sanctissime Annunciate Urbis, ex pia, generofaque dispositione cuiusdam Matrona Romana, redditus ad hunc effectum assignatos, & cumulandos, erogare deberet pro integra donatione nobilium puellarum pauperum spiritualiter in Monasterio Christi invenientium, atque hujusmodi puellae ad hujusmodi subsidium ab ipsa Archiconfraternitate, & quandoque ex Apololice gratia nominatae, clergentes monasterii primaria, filiibus magnatum, vel divitium nobilium congrua; medium dorem maiorem ea quæ alii monasteriorum inferioribus dati solet, obirent prætentandis, sed etiam alias facere expensas extraordinarias, ad instar eorum, quas faciunt alii divites, ac bene provise, semper tanquam dicta Confraternitatis officialis exagerantur, sed potius dicenda est quædam quasi dos, rare conuenient istum esse magnum abutum, querendi delitias

listis in ciliito, five conoverendi unum ex his, quæ Deus maximè odit, nempe superbiani in paupertate, quoniam si sunt pauperes, atque electromynarium subsidium pertinet, eligeant debent Monasterium earum statui congruum, atque contentari expensis necessariis, non autem ad luxum, vel decorem; & quamvis per aliquos, qui charitatem, ac piatem profiteri credunt, iste reparati soleat nimius rigor, qualis etiam dicturille, qui adhuc debet contra alias puellas dicta Confraternitatis subsidia dotalia petentes, ob deficiencies qualitates à Statutis requiri, attamen ita amittat charitatem, vel fatum, ac insipidam, vel iniuriam dicere conveuere, ita laendo justitiam, atque tollendo aliis plus benemeritis, id quod de justitia eis debetur, ut alii non emeritis, vel præter necessitatem tributur.

In proposito autem hujusmodi vitalitatum prestatio-
num, que assignari solet monasticali, aliquid Religiosi, frequenter dubitari solet, an sine consensu Monasterii cedi, fei alia de eis disponi valeat, atque in Religioso ex Apostolica facultate dispensato ad hujusmodi retentionem, occasione agendi, an dare possit pecuniam ad centum vitalitatum, unde fors principalis amittatur, negativè dictum fuit per Rot. in Romanam censum 27. Maii 1652. coram Bichio impre. part. 11. recent. decr. 253. confirmata 27. Aprilis 1654. coram Bevilacqua, quoniam hujusmodi facultates, seu permissiones, intelligende versunt dicitur, atque propriis, ac religiosis iubis.

Et in specialibus terminis annuis subventionis monasticalium ex legato, vel alia dispositione, quod non competat facultas cedendi alia, nisi quando ita in legato, vel alia dispositione cautum sit, firmatur in Viterbiensi. Salviani 21. Junii 1659. coram Cerro, ubi solidum assignatur ratio generalis, quod acquirantur quod dominum Monasterio; licet ex quadam convivientia, seu tolerantia, per Ecclesiam non improbata, ipsi monasticali concedatur administratio, ac usus; & converto quod monasticali, seu ali Religiosi parcius vivendo possint, quod exuberat, donec alii, Diana dicta part. 1. tralat. 6. refol. 34. quodque Religiosi sine solemnitatibus, ad obstatum extrahendit, ambiguo possint de his fructibus, seu assignamentis disponere Quarantia summa Bullar. verbo alieno bonorum Ecclesiæ, num. 29. Rota in Romana Salviani 31. Januarii 1646. Veropio & habetur sub tit. de Alienat. & legat. 83. m. 27. & 28.

Verum quoties non conflat hujusmodi dispositiones propriae odio irrationabili erga statum religiosum, quod in dubio non præsumit, hodiisque nulli, vel nimium rari sunt calus in quibus iustitiae odium, vel irrationalis dispositione cautum sit, firmatur in Viterbiensi. Salviani 21. Junii 1659. coram Cerro, ubi solidum assignatur ratio generalis, quod acquirantur quod dominum Monasterio; licet ex quadam convivientia, seu tolerantia, per Ecclesiam non improbata, ipsi monasticali concedatur administratio, ac usus; & converto quod monasticali, seu ali Religiosi parcius vivendo possint, quod exuberat, donec alii, Diana dicta part. 1. tralat. 6. refol. 34. quodque Religiosi sine solemnitatibus, ad obstatum extrahendit, ambiguo possint de his fructibus, seu assignamentis disponere Quarantia summa Bullar. verbo alieno bonorum Ecclesiæ, num. 29. Rota in Romana Salviani 31. Januarii 1646. Veropio & habetur sub tit. de Alienat. & legat. 83. m. 27. & 28.

Mihil autem videatur ita distinguendum, quod aut agitur de annualibus decursis non exactis, ut eas remittere, vel condonare valeat, & recte procedat opinio Diana, aut pro tempore futuro, ipsoque iure exigendi & tunc, aut agitur ad effectum solemnitatis ad formam dicta extrahendit, & pariter non requirantur juxta dictam decisionem coram Veropio; aut pro interesse Monasterii, & secus juxta dictam decisionem in Viterbiensi. coram Cerro, non quidem ex ejus generali ratione, sed potius ex illa, de qua dicto discr. 34. sub tit. de Regul. quod scilicet Monasterium habet interesse formam, ne monasticali dote subventione si privet pro illis iubibus, quibus alia in causa indigentia ex debito iustitia, vel falso exilio charitatis debetur Monasterium providere, ad instar illius interesse secundarii quod habent uxoris, & filii in bonis donatis viro contemplatione matrimonii; five magis proximè, ad instar illius interesse, quod habet Episcopis, vel Ecclesia in bonis, ad quorum titulum clericis ad sarcos Ordines promotis est, unde propterā ex Sacrorum Canonum, ac Sac. Conc. Trident. dispositione prohibita est alienatio, vel etiam, iuxta unam opinionem, etiam dictam decisionem coram Veropio; sed etiam, ac bene Giovagni, conf. 57. ex numer. 10. lib. 1. ac habetur etiam plures deducunt sub tit. de fideicom. in propposito exclusionis religioforum, & clericorum.

Et in terminis dictis discretae dispositionis firmant idem Sanch. de Giovagni. & aliis, istamque opinionem pafsim servari dicunt Rot. decr. 480. num. 6. part. 2. recent. male in contrarium allegata per Boff. ubi supra, & quæ dictio videatur in hac materia magistralis, ponderando rationes, nedutus juris scripti, sed etiam equitatis, ac respondendo contraria, ejusque autoritate ita firmatur etiam per Add. ad Gregor. decr. 63. num. 26. atque ita de facto pastum recepit ius forestis; nimium enim improbable est dicere, ut qui poterat non reliquerit, prohibendum sit ita discretae dispositiones, potissimum dum talis discreta congruam habet rationem minoris dotti que præferunt in personis nobilibus requiratur pro matrimonio spirituali, quam pro carnali; ac etiam quia nimium improbable est, ut puella quæ Dei spiritu ducatur, vitam religiosam eligit, ut mundana negligenter, ab hoc oportet retrahiri velit ex motivo majoris luci, quod assequendo in statu religioso, neque suum eferit, sed Monasterii.

Et bene verum, quod isto secundo calu, dum constat testatorum voluisse pueram cum majori sumptu providere de dote carnali; probable est quod pro spirituali minori sumptu, reliquerit, opinando eam sufficiere, quodque propterā in causa insufficiente, ex ejus verisimili voluntate, ita per jure supplenda, sub tali dispositione veniat illud plus, quod necesse est, ut pueram puerum pro adimplendo finem per ipsum volitum; ac etiam quia cadere possit dicta confederatio necessarie tractariā à vita spirituali.

Quinimum etiam in primo calu, in quo dos pro solis nuptiis carnalibus relata sit, quoties agitur de dispositione particulari directa ad certam personam ex principali motivo eam

voe tam providendi, absque eo quod ureat particularis ratio, ob quam potius in uno, quam in altero cauſe provide re voluerit, eadem ſuppletio intrare videtur pro impensa minori, dum conſtar teſtatore, ſeu diſponentem voluntate can facere majorum, itau non explicatio alterius referri poſſet ad mentis alienationem, quod ſcilicet diſponente non cogitaverit, veritabiliter id diſputatur, ſi cogitaret, juxta terminos vel rationem text. in l. cum avus, ff. de condit. & demontr. & l. cum acutifimi. C. de fidei comm. Sive juxta eam ſuppletione, de qua habetur præteritum adūm ſub ſit. de fidei com. art. 115. Ideoque totum reprobatione videtur in judicis prudentis arbitrio ex facti qualitate, & circumſtantis regulando.

Ubi vero non conſtat de clara, & expreſia voluntate, quia nemp̄ pro dote conſtituta conceptus in diſpoſitione, non ex preſia una, vel altera ſpecie; & tunc, licet plerique niuum iuſtant in formalitate verborum, cōrumque propria a facta ſignificatione, carnali potius quam ſpirituali matrimonio convenienter, ut in verbis numeris, maritis, marite, & ſimilia, ex plenē deducit per Giovagnon. conf. 49. num. 2. & in confiſ. ſeq. libr. 1. ac etiam per Rot. poſt euendit conf. 55. num. 12. & ſeq. Nihilominus non refugantibus conjectura diversarum voluntatum ſuadentibus, diſpoſitione utrique dotti indefinite conuenit, quamvis pro matrimonio ſpirituall, ac dote dari ſolita. Monasterio ſumma excessiva ſit, ut ceteris relatis, Ciarlin. d. contrav. 218. numer. 6. Rot. apud Giovagnon. conf. 57. & deciſ. 398. part. 4. recent. tom. 2. & ſequiſ. dummodo tamen ille excessus cedat commodo Monasterii, non autem tertii certiſorari, quia quod dicta regula fundata ſit coniunctum in favore Religionis, ac in diſpoſitione veriſimili voluntate copulati, adeo ut unum fine altero non ſufficiat, ut latius adverſitur ſupra, diſc. 12. ubi de hac materia.

Procedit autem hoc in diſpoſitione particulari facta ad favorem certae, ac determinata perteſione, ex principali motivo, ut diſcum eft, illam providendi, non curando magis unam, quam alteram proviſionis ſpeciem; ſecus autem ibi agatur de diſpoſitione generali pro dote incertum puelatum, tunc enim certant ſcribentes; aliqui enim voluntalem diſpoſitionem nonniſi carnalibus nuptiis conuenire, alii vero utrique ſpecie, ex latè collectis pro utraque ſententia per Boff. de matr. d. cap. 11. numer. 638. & Ciarlin. d. contrav. 218.

Verius tamen videtur, queſtioneum, ut potest facti, & voluntatis potius, quam juris, determinandam eft pro co demi judicis arbitrio ex facti qualitate regulando; aut enim diſpoſitione, quamvis generalis, ac pro perfonis incertiſ, reſtricta eft ad certum genus, in quo cada ratio ſanguinis, vel affectionis, aut alterius temporalis reſpectus, puta favore puerularum, ſed de parentela, &c. & tunc verius videtur, ut diſpoſitione utramque ſpeciem comprehendat, quoniam principaliter contemplata videtur prouisio perfonarum, non curato modo.

Aut vero agitur diſpoſitionibus pro dotalibus ſubſidiis puerularum pauperum Civitatis, vel alterius loci in genere, & tunc, ut plures occaſione cauſum particularium adverteſe conveſi, reflectendum eft ad ſumma pro talibus ſubſidiis diſtribuendam, an ſcilicet ex more regionis, vel ex inſtituto plo ci, cui talis diſpoſitione diſtribuendo de mandata ſit, juxta cauſum de quo ſupra, diſc. 7. cum tribus ſudivaria, diverſa ſit, que datur puerulas maritandas, ab ea que datur monachandas, ut ex gr. doceſ praxis insignis Archiconfraternitatis Sanctissima Annuntiacionis Urbi, quod puerulas maritandas in ſeculo datur dos ſeutorum 50. pro qualibet, monachandas vero datur in ſumma ſeutorum 80. Unde propter teſtatoris de his conſiſt, reſinquant annū mille pro ſubſidio 20. puerularum, & ſic ad rationem ſeutorum 50. pro qualibet, ita voluntas definiunt videtur, quod pro carnaliter maritandas intellexerit, ex regula praxis in bonis fidei commiſſi ex quo alia dote extrafacta ſit; & in hoc nil dignoc̄t videur ſpeciale in hac dote ſpirituali magis quam in carnali, ideoque inrānt eadem que ſuper ſecunda dote ob primam datam & amiftam deducta habent ſupra, diſc. 4. & 143. circa dote ratione ſanguinis, vel charitatis judicis officio debitam, ac diſc. 145. circa aliam dote affeſquandam à fidei commiſſo ex diſco ſubſidiario remedium auth. resque, an ſcilicet tranſitus dicendus veniat veri ſolum, ſed culposus, vel potius habens neſſariam, vel ſaltem laſtum juſtum, ac probabilem cauſam que neſſitati acquireſcas, ſeu quod alia pro affirmativa, ſeu negativa interaſtionali identitas, unde propterē videtur quafliꝝ pro facti qualitate pro judicis prudentis arbitrio deſcenda, aque hinc ſtylum ſervare conſuevit Sacra Congregatio, quandoque

dicta vero regula, ut ſub huiusmodi diſpoſitionibus ve niet utraque dote, quothis contraria voluntatis conjectura non urgunt, recte procedit, ut diſpoſitione principaliter directa eft in perfonam providendam, in cujus gratiam

que cogendo ad novam dote praeftantam, quandoque vero obligando ut ſupra prium Monasterium ad alimenta, ſuſtentia, ſanctorum, ſeu corredum, ac quedam honorifice, tamquam in materia regulati folitus pro arbitrio magis Principis quam judicis, certa regula dari non valeat, neque ex eo quod in uno cauſe ita deculam ſit, ad altos inferri valent.

³¹ Proviſum eft autem per eamdem Sac. Congregationem circa huiusmodi dotes, in multis, & preſentim: primo dicitur de nomen, ac effentiam recipiat a matrimonio, fine quo illa non datur, & ſub cujus conditione conſtituta conſeur, adeo ut non probato matrimonio non ſit exigibilis, neque instrumenta, vel alia obligations executioni demandari valent, ut alibi adverſit, attamen in huiusmodi dotibus monialium, priuatum ſequatur matrimonium spiritualiter mediante ſolemi profefſione, per quam, & non alios, das Monasterio acquiritur, adhuc illa anticipata pteſtanda eft pro actu preparatorio admifſionis ad habitum, ac ad annum probationis, tamquam per quādam ſpeciem ſponſalium de futuro, quoniam pella non admittitur ad habitum novitatem, nihi prius facta integra dote diſpoſitor, quod iuxta plura decreta Sacra Congregationis recenſita per Nicolum in eius Floſculis, alioſque huiusmodi colletores, deberet in pecunia numerata, & effediva, non admittendo aſſignaſtions ſtabilium, vel imponſiones cen ſuum, aliaſque dotantium obligaciones, vel cautiones, nihi quandoque ex gratia ſpeciali Sacra Congregationis ob aliquam particularem circumſtantiam, qua justam cauſam redoleat.

Dicūmque depositum ex iudicio, vel approbatione Episcopi, ſen Ordinarii, faciendum eft, vel penes Adem sacram idoneam ubi adeſt, vel penes publicum idoneum batum, ſeu camptorum, aet in arca retinenda in monasterio cum tribus clavibus conſervandis per Ordinarium, per Abbatissam, ac reſpecte per Syndicum Monasterii; idque etiam ſi agatur de Monasteriis exemptis, ac ſubjeſtis Regularibus, quoniam adhuc tale depositum fieri debet cum conſentia, & approbatione Ordinarii loci, ut plures declaravit Sacra Congregatio, pteſtentis de anno 1650, in una Fulgitatione.

Frequenter autem, tanquam tuitio eft illa depositi ſpecies, que ſit penes Adem sacram, vel cum cedula bancharia idoneam camptoris, quoniam ut egomet expertus sum, ab arca que ſub diſciplis tribus clavibus in Monasterio retinetur, reddendum amovibile ejus partem inferiorum, ex monialium malitia, vel truſſatorum ſeductione, pecunia ibi retentis, frequenter evanescunt; licet non curat urgat periculum decoctionis diſpoſitoris, iudeo que non datur certa regula, ſed totum remiſum videtur Ordinarii prudentiae, ac arbitrio.

Occaſione autem huiusmodi diſpoſitorum, in una Anconitana, de qua ſub titul. de credito diſputavit, an in bonis camptoris, quem Epipocopus diſpoſitorum docim monialium depuit, competitor Monasterio hypotheca legalis in concurſo creditorum, atque ſcribens pro Monasterio affirmativam dicēbam omnino veriorem, ex deſcretis in dicta ſua materia ſub titul. de credito, ubi enunciavit deſcioſis Rota Monasterio favorabiles coram Carpineo in eo caſu prodit.

Differit quoque ita diſpoſitorum ab alia dote nuptiarum carnalium circa ſumman, vel quantitatē; donec enim carnalis certum uniformem taxam non habet, fed pro qualitate perfonarum, ac bonorum, & locorum aliarumque circumſtantiarum eft varia, juxta ea que ſuper taxa congrua diſpoſitorum habent ſupra, diſc. 144.

Non ſic eft in ita dote ſpirituali, quoniam, ut ſuperius etiam adverſit, varietas cernitur inter diversa loca, diſtributandi, cum reſolvi videatur in legatum factum Monasterio, cui purę, ac fit direcťe diſponent poterat a principio reſiliere; idque pro meo iudicio de plano, quando profilio ſequi non poſſit ob mortem novitiae, ſecus autem ubi ex defectu voluntatis, illaque non ſit congrue aliunde provia pro nuptiis carnalibus, ſeu pro alio diſerto ſtat, in quo vivere velit, quoniam ita eſſet arcare cum quadam vi interpretativa puerulas quamvis invitatis ad profitendum, idque inrāte videtur ea que per S.C.T. ſeff. 25. de regular. c. 16. dicta ratione diſpoſitorum circa donationes, aliaſ obligatorias, ac irretraſtabiles diſpoſitiones novitiorum ad favorum Monasteri, vel Religionis.

Quatenus vero novitiae moribunda ob conſolationem spirituali, in articulo mortis admittitur ad emittendam profeſſione ante completiū annum probationis, five ante annum decimum ſextum complecum, & tunc plures S. Con grega-

gregatio, inhaerendo Constitutioni Pil. V. declaravit, quod cum dicta profectio dicatur valida quoad solos effectus spirituales, non autem in reliquis, hinc proinde dos sententi debet perinde, ac si profectio sequitur non esset, cum in effectu non sit talis, nisi ad dictum finem; ad quod alias obserbantur conferre, que habentur deducta superius dict. 3. circa illos actus, qui pro consolatione infirmorum, seu morientium sunt, ut habeantur pro infectis quoad alios effectus, illo excepto ad quem facti sunt.

Alia quamplura in hac materia dotis monialium deducuntur per Nicolum in florescens, & alios collectores hujusmodi, recentes plures determinationes S. Congregationalis, ex quibus tamen ad regulam, eu determinationem generaliter inferri non potest, ut potest propositis in casibus particularibus eorum particulares circumstantias, ex quibus dicta S. Congregationis arbitrium magis inter Principis, qua more judicis, regulari solet; perquirantur autem dicta declarations apud collectores, cum stylus, genium, ac statu has collectoris non nimis absorbeantur, ac prohibeantur.

ANNOT. AD DISC. CLXVII.

NOtatim supra, ad disc. 125.

De bonis extradotalibus, seu paraphernalibus, tam in forte quam in fructu, an scilicet, & quando pro eorum administratione mulieri competat hypotheca legalis in bonis viri, & quos fructus iste restituere teneatur, vel respectivae facti suos,

DISC. CLXVIII.

Super hujusmodi bonis mulieris, que in doto data non sunt, non modica inter scribentes dignificatur differenter, circa nomen, seu vocabulum, cum enim sub duorum vocabulorum nomine nuncupari soleant, extradotalium scilicet, ac paraphernalium, quod est, an ita vocabula sint diversa, vel potius synonymous id significantia super quae tres diversas habentur opiniones, quarum prima est, ut sint diversa, paraphernalia scilicet ea quae mulier habebat ante matrimonium, ac de illius tempore, extradotalia vero ea quae post matrimonium obvenirent, ut ceteris relat. Surd. Conf. 290. m. 40. cum seq. Decian. Conf. 84. m. 44. & seqq. lib. 4. Mench. dec. Lyc. 68. n. 1. & 2. ac præpositivo Affl. dec. 44. in princip. & per nos. Boff. de dot. s. n. 109. Barbat. de divis. fruct. part. 3. cap. 3. num. 45. cum seq. Castill. libr. 4. cap. 49. ex num. 46. cum seq. ubi latè de more de ista quæstione, ac variis opinionibus.

Alteras opinio, ut paraphernalia dicantur ea quorum administratio expressa, vel tacite per mulierem data est, 3 extradotalia vero ad rationem administrationem mulier penitus se retinuit, quam distinctionem originaliter tradit gl. in leg. C. de pat. conv. & in leg. marit., C. de proc. ubi Bart. Bald. Salv. & aliis. Bald. dec. 47.8 lib. 5. Menoch. conf. 56. num. 4. & seqq. quae præsupponit etiam apud Affl. dec. 44. num. 4. & 5. cum seq. & admittit etiam Rot. apud Coccin. dec. 12. n. 3.

Tertia est opinio reprobantium utramque opinionem, ac voluntaria sit esse synonyma, quasi quod idem græc. sit paraperna, ac latine extra dorem, & per Alciat. libr. 1. p. 1. et seqq. libr. 2. p. 1. & 2. & ceteris relatis. Theod. dec. 187. num. 2. Fontanell. de pat. claus. 6. gl. 2. part. 7. numer. 63. Merlin. de pignor. lib. 3. que. 54. numer. 3. de Marin. resolut. 237. numer. 6. Caftill. tom. 4. controv. cap. 40. num. 63. Rot. coram Coccin. dec. 12. repetita post Pacif. de Salvian. dec. 173. atque tamquam absoluendum admittitur in infra allegan. Tuderina coram Albergato, ac in aliis de materia agentibus, cum desideranda non sint autoritates probables DD. ubi habemus authoritatem claram nec necessitatem textus.

Dificultas autem in ista bonorum specie cadit quod fructus, retinet præsupposito, quod maritas eos non faciat suos, sed ex cencetur reddere rationem, juxta inferioris descendit in tertio puncto, seu tercia sequenti inspectione, ac scilicet per illos competit eadem hypotheca, quam, ut supra, non dubitatur competit pro fortiori & in hoc Conf. 129. num. 5. in fin. lib. 4. asserti neminem inventisse Doctorem id tractantem, ipse tamen motivate videtur pro affirmativa, fed nihil firmat, verum Gabr. conf. 164. numer. 49. & seq. libr. 2. firmiter tenet negativam, eumque tamquam complexus relator sequitur Pacif. de Salv. in p. 1. 3. cap. 4. num. 502. magis vero ex professio sequitur Arias de Mesa d. lib. 2. cap. 30. numer. 6. cum seq. præteritum num. 18. ex duplice ratione. Primò scilicet quod tex. in dicta leg. fin. loquatur de ipsa pecunia mulieris, & sic de fortiori principaliter, non autem de fructibus; & secundò ducit argumentum ab alimentis, pro quibus juxta unam opinionem non competit hypotheca legalis, que pro dote tribuitur, quasi quod celsante stipulatione, non intret regula textus in l. Lycus, ff. qui pot. in pign. hab.

Mibi vero ista proposicio sic indefinitè sumpta non placet, probabiliusque videatur, procedendum esse cum distinctione; aut enim agitur de illis accessionibus, seu usuris, ad quas pignus erga mulierem teneatur, proper pecuniam quam habet in manibus, tamquam ad interest luci celsantibus, vel damni emergentibus, seu alias ratione usura debitorum efficitur, quamvis enim ita vere, ac propriè non sit illa legalis necessaria administratio, sub qua principalis Card. de Luca, Lib. VI.

De Dote, Disc. CLXVIII.

norunt administrationem viro; sed quoad alterum efficitur, an fructus, an felicitas eos consumptos vir faciat suos, vel potius restituere teneatur, in effectu vana est distinctione, juxta ultimam opinionem in hoc proposito veriorum, cum totum pendeat a substantia voluntatis mulieris.

His ita prenotatis, tres evidenter hujus materiae inspectio-nes. Primo scilicet, an & quando maritus dicatur hujusmodi bonorum legitimus administrator, adeo ut sine mandato esse possit in iudicio, aliaque gerente legali administratori de jure competentia, & quale usus ratione dicitur administrationis sibi incumbat. Secundo, an pro hujusmodi administratione mulieri competit hypotheca legalis in bonis viri modo quo pro dote; & tertio circa fructus ex illis bonis per virum perceptos, an & quos faciat suos, vel converso restituere teneatur, atque de eis reddere rationem.

Quoad primum, presupposito quod agatur de bonis exprimitur, vel tacite viro in administrationem datis, sub paraphernalium nomine, juxta unam ex opinionibus supra recensitis, explicari solitis, planum est viro administrationem legalem competrere, ab quo alio mulieri mandato, quod ita a legge datum dicitur, juxta text. in l. fin. Cod. de pat. conv. ubi omnes; fecus autem ubi de bonis, in administrationem, ut supra, non datis, que juxta dictam distinctionem, sub extradotalium nomine explicantur, cum illis mandato exigatur, juxta text. in l. marit. Cod. de proc. qui per glo. & DD. utroque ita conciliatur cum dicta leg. fin. adeo ut stante dictorum iurium literali dispositio, nulla videatur cadere quæstio juris, sed tota sit facta & voluntatis, seu applicationis, an scilicet confece nee mulierem, talem administrationem committere, vel potius pro se retinere voluisse; idèoque juxta consuetudinem naturam questionum facti, & voluntatis, nulla defensa certa regula dari potest, sed determinatio pendat à singulorum causarum particularibus circumstantiis, juxta ea que in terminis mandati præsumpti habentur apud Mantic. de pat. lib. 7. tit. 4. Caffad. dec. 3. num. 4. de procur. Gregor. dec. 86. numer. 3. apud Dunozet. dec. 786. & frequenter; cumque ex communicationi uia mulieres hanc administrationem viris committentes, seu illam pati per viros de facto assumptam, hinc proinde quemadmodum habentur quod in filio de facili, atque ex levibus conjecturis deductur mandatum præsumptum patris, idemque in alio coniuncto, vel extraneo, cuius opera principalis sit foler, ex deducitur per Dunozet. dicta dec. 786. cum aliis allegatis, ita de facili, atque ex levibus administris, & conjecturis dicta præsumptio admittenda videatur.

Quovadec secundum punctum, seu inspectionem super competencia hypothecæ, eadem distinctione retenta, quod ea que ob administrationem à lege demandata, paraphernalia dicuntur, extra controversiam est, illam competit quod forte principalem per expressam dispositionem text. in d. leg. fin. Cod. de pat. conv. ubi Bart. Bald. & alii de quibus Mantic. dec. 1. libr. 11. tit. 16. numer. 20. Bartol. in l. sol. matr. part. 3. numer. 31. Fontanell. de pat. claus. 6. gl. 2. part. 7. numer. 63. Merlin. de pignor. lib. 3. que. 54. numer. 3. de Marin. resolut. 237. numer. 6. Caftill. tom. 4. controv. cap. 40. num. 63. Rot. coram Coccin. dec. 12. repetita post Pacif. de Salvian. dec. 173. atque tamquam absoluendum admittitur in infra allegan. Tuderina coram Albergato, ac in aliis de materia agentibus, cum desideranda non sint autoritates probables DD. ubi habemus authoritatem claram nec necessitatem textus.

Dificultas autem in ista bonorum specie cadit quod fructus, retinet præsupposito, quod maritas eos non faciat suos, sed ex cencetur reddere rationem, juxta inferioris descendit in tertio puncto, seu tercia sequenti inspectione, ac scilicet per illos competit eadem hypotheca, quam, ut supra, non dubitatur competit pro fortiori & in hoc Conf. 129. num. 5. in fin. lib. 4. asserti neminem inventisse Doctorem id tractantem, ipse tamen motivate videtur pro affirmativa, fed nihil firmat, verum Gabr. conf. 164. numer. 49. & seq. libr. 2. firmiter tenet negativam, eumque tamquam complexus relator sequitur Pacif. de Salv. in p. 1. 3. cap. 4. num. 502. magis vero ex professio sequitur Arias de Mesa d. lib. 2. cap. 30. numer. 6. cum seq. præteritum num. 18. ex duplice ratione. Primò scilicet quod tex. in dicta leg. fin. loquatur de ipsa pecunia mulieris, & sic de fortiori principaliter, non autem de fructibus; & secundò ducit argumentum ab alimentis, pro quibus juxta unam opinionem non competit hypotheca legalis, que pro dote tribuitur, quasi quod celsante stipulatione, non intret regula textus in l. Lycus, ff. qui pot. in pign. hab.

Mibi vero ista proposicio sic indefinitè sumpta non placet, probabiliusque videatur, procedendum esse cum distinctione; aut enim agitur de illis accessionibus, seu usuris, ad quas pignus erga mulierem teneatur, proper pecuniam quam habet in manibus, tamquam ad interest luci celsantibus, vel damni emergentibus, seu alias ratione usura debitorum efficitur, quamvis enim ita vere, ac propriè non sit illa legalis necessaria administratio, sub qua principalis

qui ex non probato mulieris consensu, vel probato diffensu, habendi fuit pro extantibus, id est ad mulierem pertinent, scribentes nimis se involvere videantur, ac invicem certaber, id estque mulieri tribuenda solam est portio dominicalis, vel illa responsio, quae ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium jure certi, reflectendum est ad fructuum diversarum species, conunque distinctionem.

Hinc proinde ad aquivoca tollenda, ad istum effectum fructuum extantium, ac alterum consumptiorum, qui extantum jure certi sunt, reflectendum est ad fructuum diversarum species, conunque distinctionem.

Quidquid enim ex Bart. & aliis in l. ex diverso, si diversus tenetur, scilicet circa fructuum distinctionem, ex illis quae plures opiniones recensendo habentur deducatur per Bart. de diis fructuum part. 1. cap. 2. a. num. 1. ad 7. Atque forensi more negligendo rigorosarum verborum, seu terminorum proprietates, inhaerendoe commentarii sui loquendis, ac ipsorum fructuum naturali qualitatibus, ut ita clarissim verbi thesaurus, proceditur cum generica magis communiter recepta distinctione trium specierum, naturalium scilicet, industrialium, & civilium.

Sub nomine pure ac simpliciter naturalium veniant solum illi quos ipsa natura producit absque alia hominis industria, que solum conferat ad maiorem quantitatem, vel meliorem qualitatem, ut sunt herbae paucis definitae, glandes castaneae, nucæ, fucus, poma, & similes.

Et quamvis sub hac specie per aliquos recenseri soleant 33
ive, & olive, aliique fructus, ex quibus alia viciuntur species constitutur, non tamen, ad istos præferunt effectus, ita bene recenseri videantur, tunc quia præferunt vineas, ac etiam juxta regionum qualitatem olivetas, sine cultura, & humana industria, falcem longo tempore non sunt naturaliter fructifera, cum ita sterilia, & infruitifera efficiantur, ac etiam temporis progressu devastantur; tunc etiam quia nil refert, uvas, vel oleas, produci, nisi humana industria eas reducat ad diversam speciem vienam, vel oleum, itaque reductio, ac contum cunctis preparatio per culturam tam fumptum, ac operaria exiguit, quod ipsius naturalis fructus valori frequentius equipollat, & quandoque etiam excedat.

Hinc proinde ista species fructuum videtur mixta, ut ipso de utriusque specie naturalium, ac industrialium participans, in quibus tamen natura principale operatur, dum etiam fine cultura, vel industria, falcem aliquo tempore juxta regionum varietates, vites producunt uvas, & olea, producent olivas. Industria vero confitit in reductione illorum fructuum ad diversam speciem, uvarum scilicet ad vinum, & olivatum ad oleum; non sic autem est in tritico, & hordeo, aliique frugibus, que pro inco ductio dictis aliis fructibus non possunt ex quaestu, quoniam licet sola hominis industria absque terra, ac natura operatione eos non producat, at tamen terra, seu natura absque feminæ, ac sine industria, & opera hominis non producit illos fructus, co modo quo illos producent vites, & olea, & sic termini non sunt aequalis, itaque fructuum species magis participare videtur de industria, quam de natura, quamvis neque neque industrielles dici valeant, altera vero vini, & olei magis participat de natura, quam de natura, quamvis neque neque dure, ac simpliciter naturales dici possint.

In utraque autem specie prædicta mixta, in quibus ars, & natura ita concordat, aquivocum videatur tot inspectio- 35
nes assumere, seu difficultates promovere, cum de planu utriusque species bene distingu possit, atque unicuique suadat operari; ubi etenim quis ex impotenti, seu voluntate non industrialis, possidit vineas, & oliveta, seu agros, & prædias adserendum fruges, aut apta ad alium fructum exigentem hominum industria, contentus vero est solum fructum naturalem percipere, & tunc recte id legi potest, dando bona ad culturam cum easlo a quota, seu portione dominali, que juxta diversos regionum mores præstari solet, seu locando cum penionibus in fructu, vel in pecunia, corrum loco, atque illa portio dicunt fructus naturals, altera vero colonica dicunt fructus merè industrialis, referenda expensis, ac laboribus culturae, & recollectionis, & conservari, ut abque necessitate immorandi in fermentum subtilitibus, deductis ex aliquarum legum verbis, quemque docit ipse naturalis discutus, ipseque humanus usus communis.

Et quamvis per eodem, arce in dicta dec. 42. part. 12. numer. 10. dicatur id distincte procedere, sive de naturalibus, sive de industrialibus agatur, arce super haec distinctione, etiam in casu non extantium, & consumptiorum, qui,

accessiones veniant potius officio judicis, quam ex stipula- tu, id estque recte intrat dicta ratio, ut hypotheca, vel anterrioritas competens pro forte non intret pro fructibus, vel accessionibus debiti officio judicis, sed solum ubi debentur tenuitatu, in quibus terminis procedit regula in dicta leg. Lucina; atque cum eadem distinctione procedit id quod habeatur de alimentis uxori debiti.

Secus autem ubi agatur de fructibus veris naturalibus, vel civilibus perceptis ex ipsis bonis, vel juribus paraphernalibus, per virum restituendis, atque sub redditione rationum administrationis venientibus; in illis enim omnino verius videatur, ut idem quod de forte habeatur, in eis procedat, ex ea clara ratione per Gab. ac Arias de Mese non ponderata, quod distinctione inter fortem, & fructus procedit in ordine ad debitorem quantitatis, per quem ratione more, vel pro refractione interest debentur, tanquam merè accessori, ac ficti, seu ponales potius, quam naturales, vel civiles fructus, quos ita vulgo nuncupamus, ufarum, vel accessionum vocabulum magis proprie habentes, & in quibus cadit materia ufararia, seu anathocismus, cum aliis de quibus sub titul. de uir. Secus autem quoad illos fructus naturales qui vere, ac de facto perceptiunt ex ipsis bonis, sive illos fructus civiles, qui ex censibus alliquid juris fructus percipiuntur, seu etiam ex nominibus debitorum, & creditis pecuniariis sub nomine ufarum, vel interfuorium, ab alio debitore per virum tamquam administratorem exiguntur.

Tunc enim quoad ipsum administratorem non cedit haec distinctione fortis, & fructuum, sed totum dicitur fors, etiam quoad interesse, ob non factum inventum, clara aliud, cuius anathocismus virum, ad text. in l. Socorem qui in eo, si profocio, ubi gl. in Idemque, & si procurator, si mandat, in le. qui sine, ff. ac negot. seb. in l. rutor qui repertorium, & ff. uir. ff. de adm. rur. cum concordant, per Fab. de Anna consil. 48. numer. 19. & seq. French, dec. 25. num. fin. Rovit, dec. 9. numer. 16. & seq. Leotard de uiris, qu. 5. numer. 4. cum seq. Latini que. 87. per tot. & conquequerit idem quod dicuntur de forte, congruit.

Neque revera videatur, quod text. in dicta leg. fin. loquatur de pecunia mulieris in forte principali in virum obveniatur, pecunias autem fortis, quas exagerit, servare mulieri; & ibi, ex presenti nostra legi habeat hypothecam contra res marit. ex quo pecunias ille exigit, ex quibus verbis inferuntur legem dedisse hypothecam pro forte tantum, quoniam text, loquitur de solo casu, in quo mulier marito dederit nomina debitorum, seu teneratias cautiones, & cum præsupposito, quod usura in communis uisus expandi potuerit, unde propterea non veniant sub restituione, seu rationum redditione, ac propterea dicto præsupposito retento loquitur de sola forte, cum ipsa tantum restituenda sit; ubi vero restituenda sunt etiam fructus, atque finus in casu quo ibi, supra, pro forte quoque de jure habentur, tunc nulla dignoscit videatur differenta; ac etiam quia ut adveritur supra occasione culpa, fei diligentia, et hujusmodi bonorum speciem dothalibus exæquante voluit.

Aut vero agitur de alia bonorum specie, sub legali administratione non cadente, & cum quavis pro ejusdem hypothecæ competenti facere videatur conclusio, quam receperat habemus in mitem minus legitimo, seu solemnia non adimplente, ut adhuc contra eum competit hypotheca legalis, ne alias melioris conditionis est ille, qui culposus, ac illegitimè agit, legem sperrando, quam illi qui legi obtinperat, ex deduci per Merlin. in pign. lib. 3. que. 2. num. 2. Rot. dec. 3. part. 6. recent. dec. 297. numer. 16. & 17. part. 10. recent. & in sua materia sub 11. de credito, ac sub altero de tutorib. & administr. &

Verior tamen videatur negativa, num quia text. in d. l. fin. loquitur de bonis viro datis in administrationem cum præsupposito, quod haberet de tempore matrimonii; tum etiam ob veritatem rationis, que retenta prima opinione, ut sub legali administratione non veniant nisi pessima de tempore matrimonii, expensa habetur in Anconitanam pro Monasterio monialium, subdit. de credit, occasione agendi de quæstione insinuatam dis. præcedenti, an scilicet Monasterio monialium, vel alteri pio loco competat necne legalis hypotheca, quonia dilungitur, quod aut administratio est legalis, ac præcisè, seu mortaliter necessaria, & tunc ne illi cuius bona ex legi dispositione administrantur, ab eadem legi deceptus remaneat, iustum, & congruum est, ut ab eadem legi cum dicto remedio succurratur; aut vero est ad administratio merè voluntaria, & jure mandati dati ab homi-

ni, qui ex non probato mulieris consensu, vel probato diffensu, habendi fuit pro extantibus, id est ad mulierem pertinent, scribentes nimis se involvere videantur, ac invicem certaber, id estque mulieri tribuenda solam est portio dominicalis, vel illa responsio, quae ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fructuum perceptione inter dominum, & colonum initio dicitur, quod unus potius fundatur, alter vero operam, & industria, ad instar illius extantium, & consumptiorum, qui ex more regionis, vel ex bonorum qualitate, domino solum congruit: iure cupidam implicite societatis, que super fr

38. Solumque, ubi mulieris pecunia destinata esset emporibus honorum stabiliis aliorumque effectuum fructuorum, vir autem male gerens parentes administratores, id non ageret, sed negotiationibus exponeret, intrare posset actio ad damnum, & interesse loco fructuum, qui percepti essent ex investimento faciendo si factum esset, puxa ea quae circa haec damna, & interesse generaliter plures habentur sub iuri de usura.

Constituta igitur certa conclusio, ut fructus extantes, vel qui pro extantibus habendi sunt, ad mulierem pertinent; & è converso, quod accedente expresso, vel tacito mulieris confessu, tam super administratione, quam super consumptione in promiscuus usus, reficiendi non sint, neque fuit rationum redditione veniant non extantes, ex late deductis per Cyriac. contra 21. m. 2. & seqq. ubi ex quibus conjecturis reprehendatur confessus tacitus uxoris, & Pab. t. exp. 26. numer. 26. & seqq.

39. Exinde sequitur, istam dici questionem potius facti, ac voluntatis, quam juris, tan circa consumptionem, vel respeccive existentiam, saltem aquipollentem cum acquistationibus exinde factis, vel alia specie locupletationis, quam circa consumptum, & consequenter quidquid in hoc scrivenient involvunt, absolutum est, certam, ac determinatam regulam defuerit tradi non posse, sed juxta omnium conjecturalium, seu ambiguum voluntatis qualitatem, ac particularibus circumstantiis, pro judicis prudenti arbitrio ponderandis, inspecta scilicet qualitate honorum, ac personarum, morisque regionis, ex quibus infestu possit ad verisimilem, vel inverisimilem, ex quo huicmodi ambiguae questiones principaliter regulandae, ac decidenda sunt, habende praesertim considerationem ad quantum rem, seu qualitatem doris epique fructus, & canum illius vir se ipsius, ac uxorem, & familiam ita decenter tractari poteris; vel potius quod huicmodi bonorum extraditorium subdandum decenterum tractatum, laudoreisque sumpus causaverit, ac propterea pro meo sensu errorum videtur imporari in lis, que praesertim consilis, vel decisionibus pro singularium calum opportunitate, super huiusmodi presumptiobus deducuntur, ita ex eis defensione generalem determinationem cuiuscumque calii applicabilem, juxta confutum pragmaticorum vitium, ex quo tota resultant equivoca, & errores; ubi enim confit at sensibili, certum est fructus à viro perceptio esse restituendos, ex deductis in Bonon. coram Bichio dec. 349. p. 9. rec. n. 12. Othob. dec. 200. & in eadem 16. Junii 1653. Cerro, & passim, cum sit absolutum.

40. Illud autem specialiter advertendum est, quod ubi maritus, qui dicitos fructus percepit, etiam de voluntate, & consensu ipsius uxoris, ex aliquo causa fuerit ejusdem mulieris creditor, puta ratione fructuum dotalium, ob retardatam dotti solutionem sibi-debitorum, vel ratione melioramentiorum factorum in ipsi bonis, vel alii mulieris tam dotalibus, quam ex extraditoribus, fivia debita, & onera ibidem tanta realia, quam personalia exinxerit cum filiis &c. tunc dicendum non est indefinire, ac similitudo quod fuos faciat fructus, nisi ex excessu, facta prius dicta imputations, ex ea clara ratione, quod ita exarcere dicuntur, & ex altera quod in necessitatibus nemo liberalis existit, ideoque ad istam causam potius quam ad donationem referendis venient. Cost. de scien. & ignor. dif. 47. numer. 9. Surd. conf. 290. numer. 30. cum seqq. Antoni. conf. 9. Cancer. p. 1. yar. c. 9. m. 24. Rot. dif. 45. & 7. pof. 1. vol. conf. Farinae.

41. In proprio autem metiendo, seu regulandi dictam presumptionem confessus, vel respeccive diffensus mulieris, in plerique causis, in quibus pro viro, vel respeccive pro muliere occasio dedit respondendi de jure, fati retere pondebat, non controversia est inter vii heredes, ac mulierem superflitem contrarium animum declarantem, ideoque dicitos fructus petentem à vii heredibus, & calum conversum, in quo mortua mulier nunquam in vita concreverat, contentio sit inter ipsius mulier heredes, ac virum alleganter confessum mulieris, ut illos facilius pro eo, in altero autem è converso facilius pro muliere responderi debet, se majores, vel respeccive minores conjectura desideranda veniant; licet enim partis interestat declaracionibus deferendum non sit, cum nemo dicatur idoneus testis in causa propria, attamen ubi declarationis probabilitas, vel actus ambiguus accedit, tunc tali declaratione, ubi praesertim est facti circumstantiis verisimilis, seu non inverisimilis dici potest, deferendum venit, ut de declaratione donatoris, quanvis facultatem non habeat revocandam do-

nationem, ex parte relatis habetur apud Othob. dec. 11. numer. 8. & dec. 15. numer. 18. & dec. 40. p. 9. recent. numer. 31. & 36. dec. 77. & 90. post colluc. Bononi. & pluries sub iuri de usura.

Potius vero confessus, adeo ut intret conclusio ad favorem vii super eos excusatione ab huicmodi fructuum restituitione; dubitari etiam potest quid dicendum sit ubi ageretur de fructibus officiorum, seu locorum montium vacabilium, aut censu vitalium, familiisque jurium vitalium, & de hoc haberetur actum particulariter sub iuri de regal. dis. 35. ubi in extradotalibus resolutione fuit, maritum teneri restituere, cum huicmodi fructus habeant speciem fortis principalis, cuius substantia ita consumpta juxta deducitur per Surd. conf. 573. In extradotalibus vero quodquid est facti, ac voluntatis, an scilicet potius verisimilis in dispositione text. in l. 1. o. fructu. soli. maxm. & l. 1. s. convernerit, ff. 24. ut fructus vir tanquam forte restituere debeat, vel in casu textu, in l. 1. o. fructu. ff. 24. j. 1. j. 2. ut aliam restituitionem non teneatur, nisi ad illam ipsius fructus, seu juris percipiendi, juxta distinctionem, de qua R. apud Merlin. dec. 843. cum alii ibi deducuntur, adeo ut sit pariter quodquid facti, ex conjecturis alliisque circumstantiis descendenda.

Maturius autem rem considerando, etiam in extradotalibus non videatur ita indefinita, ac rigorose statuenda regula contra virum, sed pariter decisis pendere videtur ex facti qualitate, & an iuste, bonaque fide, vel non malitia ex consenu, vel permissione mulieris huicmodi fructus in communis decentione, seu commoditys usus, verè consumperit, alias non consumpturus, attento potissimum communis usu, quod huicmodi jura vitalitia parantur ad commodiorem vii, atque ad aliam magis, quam ad cunctum, magnitudine, que irrationaliter rigor efficit cogere virum ad restituendum in forte ita cumulatis illos fructus, quos singulis membris, vel temporibus minutariis percepit, atque in communis usus consumpsit.

Si enim in iure receptione habemus aliena rei possessionem, exculpi à fructibus perceptis, & consumptis in bona fide, vel etiam in media, cum sufficiat absit malam positivum, ex decisionibus pro singularium calum opportunitate, super huiusmodi presumptiobus deducuntur, ita ex eis defensione

de generali determinatione cuiuscumque calii applicabilem, juxta confutum pragmaticorum vitium, ex quo tota

resultant equivoca, & errores; ubi enim confit at sensibili,

certum est fructus à viro perceptio esse restituendos, ex deductis in Bonon. coram Bichio dec. 349. p. 9. rec. n. 12. Othob.

dec. 200. & in eadem 16. Junii 1653. Cerro, & passim, cum sit absolutum.

42. Reliquis autem circa huicmodi presumptions, seu specialitatis, ad quas DD. pro calum opportunitate defensione, agunt Menoch. lib. 3. p. 9. presumt. 9. Cyriac. Thesaur. Fontan. Ariasde Mefia, & alii supra allegati, ceterique apud eos; incongruam tamen pro meo sensu est, de his singulis pergerae, five in authoritatibus aliiquid in specie firmatus fundamentali constituisse, cum revera sit quodquid facti, & voluntatis, certam ac determinatam regulam generali non recipiens, sed pro singularium calum qualitate, ac particularibus circumstantiis decidenda, ideoque stant bene simus quod DD. in eo casu bene loquantur, & tamen quod dictum non bene ad alium calum applicetur, & circa quam applicationem tamen est punctus in confundendo, vel in decidingendo.

De aliis vero datalem materiali concernentibus habetur supra in diversibus causarum particularium, ac etiam in supplemento ad hunc titulum, & sub tit. de marim. occasione conditionum, que doti adiungantur, matrimonii libertati adversantur.

ANNOT. A DISC. CLXVIII.
De aliisbus ad materiam extradotalium disc. 35. & seq. de regal. & dif. 56. de servit. ad materiam usi fructu.

ROMANA ALIMENTORUM
PRO JOANNE BAPTISTA BONEQUO
CUM BARTHOLOMEO FILIO EJSUSQUE UXORE.
Casus disputatus coram Cardinali Vicario.

De eadem, vel simili materia de qua supra, disc. 1. An scilicet pater teneat supportare onera matrimonii sine dote, & sine eius consensu per fidum contracti.

S U M M A R I U M.

1. Falsi series.
3. Quod pater teneat alere filium, ejusque uxorem.

3. De-

3. Declaratur quare ita dispositum sit de jure Digestorum, & de ratione differentiae inter antiquum & presens.

4. Quando vir teneat alere uxorem indotata.

5. De aliis ex usu fructu peculi adventitiis derabendis.

6. De bideria libertate matrimonii sine paterno consensu.

7. Onus paternum alendi filiorum subfidiariorum.

8. In fusiariis non admittitur illi qui si pauper eius culpa.

9. An denegio alimentorum prejudicet libertati matrimonii.

10. De inconvenientibus resultantibus à licentia filiorum nobendis sine consensu patris.

11. An filius teneatur recipere legitimam à patre in vita.

D I S C. CLXIX.

I Nicio quinim invito Jo. Baptista patre, Bartholomeus cum honesta quidem, & non inequali, sed paupere, & indotata puella matrimonium contraxit, deindeque processus Papae ambo conjuges portexerunt, ut idoneus pater curaria, & honorifica eis suppeditaret alimenta extra patrem nam dominum, in qua ob dissida vivere non poterant, illisque remissis Cardinali Vicario, cum ex parte Actorum deducuntur autoritates relatas per Boss. de effect. matr. r. 1. de alim. oblig. par. 4. § 2. numer. 97. ad probandum ut pater filium cuiusque uxorem quamvis indotata alere teneatur.

Cessat quoqua altera ratio impliciti consensus eo ipso quod patiatur pater matrimonium durare, dum ex dispositione canonum, clarus vero, ac firmis ex illa Concili. Tridentini, per quod sublate sunt omnes questiones, & ambiguitates, que defuerit cedentes, deficiens consensus quinim ex predictis Cardinale Vicario, cum ex parte Actorum deducuntur pars recte, ut patet per Boss. de effect. matr. r. 1. de alim. oblig. par. 4. § 2. numer. 97. ad probandum ut pater filium cuiusque uxorem quamvis indotata alere teneatur.

Scribendo pro parte dicebam, in hoc quoque dignoset eandem modernorum, & moralium respectivae simplicitatem, vel sequivolum, super intelligentiam, & applicationem legum civilium, euendemque indicatum velut erga matrimonium libertatem, de quibus supra dif. 1. ac etiam circa hanc secundum parem dif. 73. de test. & dif. 1.4. de mar. & alibi.

Firmant namque moderni hoc aliquid ut pater teneatur alere filium, ejusque uxori quamvis indotata, ad id motu auctoritate text. in l. 1. ff. de liber. agnosc. ita magis comunque sequitur origine dictum quamvis subfidiariorum, Surd. de alim. t. 1. q. 38. numer. 5. reprobadum contraria opionem Pachal. de patr. potest. pari. 2. o. 3. quasi quod priori opinione afflatis; posteriori autem refutat pater testis dif. 8. in 27. p. 19. recent.

Atque in subfidiariis recepimus habemus principium, quod idem sit habere, ac per eum stare quo minus habeat, quod obtinetur dispergit, vel quod obtineri potest, negligat ex relatis supra dif. 145. numer. 73. & alibi pluries ac propter eius cum ex communis consuetudine relata supra dif. 143. matrimonia contrahit non soleant sine dote, unde promittunt ac facile fuisse filio retenta matrimonii libertate uxori digne, & aqualem cum congrua dote habere etiam sine consensu patris, idcirco recte dici potest quod tanquam cupido isto subfidiario remedio, vel beneficio indigens censentur veniat.

Durum namque ac prorsus inhumanius videatur, ut etiam dif. 1. dif. 1. adverteat, ut filius qui in hoc male, & culposo gerit, commodum, & favorem reportare debet, cum danno, & iactura patris offendit ac injuriat; illaque sunt illae indirectae traditiones, & propriae modernorum ut patr. & proreditur Juristarum, & moralium, quae de directo advertuntur facultati, quam ipsi proficiunt, quoniam lex est effectus rationis juncta cum potestate, atque ratio dicitur anima legis, & tamen ipsi irrationalibus firmare frequenter proficiunt.

Necne aliquod praedictum libertati matrimonii exinde resultare obterebant, quoniam si ita esset, ut eod. dif. 1. adverteat, denegantur etiam hincmodi viri pati, vel alteri majori facultas exheredandi, ac denegandi legitimam, vel dictum ob matrimonium indignum, & tamen contraria est dictum, ut filius sibi elegit, ita in praesenti, dum filius elegit uxoret, alia patris non remanente obligatione nisi illa, de qua apud Buratt. dec. 498. & supra dicto dif. 1. subfidiaria alienationis juxta necessitatem naturae potius quam congruentia, arque in eo indigne, & depresso statu quem filius, vel filia sibi elegit; ita in praesenti, dum filius elegit uxoret pauperem, quae ita si non in natalibus, & honestate, atamen viri pati poterat, dum etiam ea quae labore & industria, vel ex beneficio fortuna, exceptis castrenibus, vel alibi, dicitur & immediatae patruquerentur; ac etiam quia eo ipso, quod patre permittebat matrimonium habere ejus per manentiam & durationem, ita ejus consensum illi praefare dicebatur, & per consequens quemadmodum viri, qui scienter mulierem indotata ducat, illi alimenta praestare teneat, neque propter ea expellere potest; fecus autem si ignoranter, & deceptus iuxta magis communem, & recentram distinctionem, de qua apud Rojas dec. 42. dec. 617. n. 11. p. 4. recent. tom. 3. ita in patre ex eadem ratione idem dicendum venti.

Et secundo, quod ut advertit dict. dif. 1. & alibi de tempore filius familias matrimonium abfuge obstat, non poterat, adeo ut patris placito penderit illud durare, ac non durare, vel diffoli. His igitur retentis praefactis, bene ac rationabiliter per d. legem disponitur quod patet alere filium, quam ejus uxoret licet indotata alere teneatur, quoniam stante primo praefacto filio quamvis indutriis per se ipsum id agere non poterat, dum etiam ea quae labore & industria, vel ex beneficio fortuna, exceptis castrenibus, vel alibi, dicitur & immediatae patruquerentur; ac etiam quia eo ipso, quod patre permittebat matrimonium habere ejus suppeditandi alimenta mercede necessaria, & praesertim subfidiaria, quoniam denegatio quamdam speciem negationis importare videtur, ac propter ea inducere penam gravem contrariam libertati matrimonii.

Eoque magis etiam cum sensu veritatis, præmissa procedere dicebam ob eadem inconvenientia Reipublica nimis præjudiciale resultantia ex ita licencia, que filii, vel filiabus conceduntur, superius enunciata d. dif. 1.

In omnem autem eventum, quando cum summo rigore adversus patrem procedendum esset, atque premissem non id defendendum, cuius contrarium omnino probabilis vici-

batur,